

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 77 • nummer 11 • november 2022

INHOUD

<i>Ik kom naar U (gedicht).....</i>	<i>241</i>
<i>Christus, onze Verlosser (5) .....</i>	<i>242</i>
<i>Onze Toevlucht en Sterkte .....</i>	<i>244</i>
<i>Zelfoordeel .....</i>	<i>245</i>
<i>Overzicht over de brief aan de Galaten .....</i>	<i>247</i>
<i>Achter wind aanjagen .....</i>	<i>254</i>
<i>Vóór de winter .....</i>	<i>256</i>
<i>Ik geloof ... ..</i>	<i>258</i>
<i>Voetwassing – een illustratie .....</i>	<i>259</i>
<i>Door de grote verdrukking? .....</i>	<i>264</i>
<i>Een oproep tot nederigheid en gebed .....</i>	<i>265</i>

Traktaten

voor het eind van het jaar of het begin van een nieuw jaar!

Rond de jaarwisseling staan veel mensen tóch even stil om te denken aan wat er achter hen ligt en aan wat er wellicht op hen af gaat komen. Misschien een goede gelegenheid om hen door middel van een traktaat te wijzen op dé toekomst?!

Er zijn verschillende traktaten die hier heel geschikt voor zijn, onder andere:

- Gods weegschaal; “te licht bevonden?”
€ 0,80 per 10 stuks
- Zekerheid over uw toekomst? € 0,80 per 10 stuks
- Weer een jaar voorbij? € 0,85 per 10 stuks
- Fijne feestdagen en een gelukkig nieuwjaar!
€ 0,80 per 10 stuks

Kijk op onze website www.uithetwoordderwaarheid.nl/traktaten voor een compleet overzicht van beschikbare traktaten. Er verschijnen regelmatige nieuwe uitgaven! U kunt onze overzicht- en bestellijst traktaten aanvragen bij de administratie van dit blad, tevens kunt u voor **€ 10,00** een kennismakingsset van al onze traktaten bestellen.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Ik kom naar U

Zoals ik ben, kom 'k naar U, Heer',
U vraagt toch dat ik mij bekeer
en Uw verzoeningsbloed waardeer;
o Lam van God, ik kom, ik kom.

Zoals ik ben, wat ik mag zijn
met vele zonden, groot en klein,
kom ik bij U; U maakt mij rein.
O Lam van God, ik kom, ik kom.

Zoals ik ben, met al mijn strijd,
mijn twijfel en onzekerheid
vlucht ik naar U, Die mij bevrijdt.
O Lam van God, ik kom, ik kom.

Zoals ik ben, neemt U mij aan;
U laat geen enk'le zondaar staan
die met berouw naar U wil gaan.
O Lam van God, ik kom, ik kom.

Zoals ik ben... Uw liefde is groot;
voor mij ook leed U angst en nood
om mij te redden van de dood.
O Lam van God, ik kom, ik kom.

H. Monod, naar C. Elliott

Christus, onze Verlosser (5)

Verantwoordelijkheid

Maar dit voorrecht omvat ook de *verantwoordelijkheid* om praktisch in onze levenswandel en woorden te laten zien dat we van Hem zijn. We moeten niet voor onszelf leven, maar 'voor Hem Die voor [ons] is gestorven en opgewekt' (2 Kor. 5:15).

Door onze verlossing zijn wij afgescheiden van alle volken van de aarde en daarom moeten wij ons onderscheiden door in onze gedragingen ervan te getuigen dat wij het eigendom zijn van onze Verlosser. Wij moeten onszelf allemaal, voor het aangezicht van de Heere, de vraag stellen: in hoeverre beantwoord ik hieraan? Zijn wij als een verlost volk afgezonderd van de volken om ons heen, zoals Israël dat ook was van de volken die hen omringden toen ze door de woestijn trokken? Dat was weliswaar een *uiterlijke* afzondering, maar die was zeker wel bedoeld als voorafschaduwing van onze afzondering, die eigenlijk nog belangrijker is dan die van hen – belangrijker door het diepgaander karakter van onze verlossing.

De vraag is: *belijden wij dagelijks met hart, leven en mond dat wij Christus' eigendom zijn? Komen wij er écht voor uit?*

Deze vraag brengt ons bij een bijzondere verantwoordelijkheid in verband met onze verlossing, zoals de apostel Paulus dat verwoordt. Hij zegt tegen de gelovigen in Korinthe: 'Weet u niet dat uw lichaam de tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die u van God hebt, en dat u niet van uzelf bent? Want *u bent voor een prijs gekocht; verheerlijk dan God in uw lichaam!*'¹ (1 Kor. 6:19-20).

---

¹ Ik voeg hier niet de woorden 'en in uw geest, die van God zijn' aan toe (zoals sommige Bijbelvertalingen dat doen). Deze woorden ontbreken namelijk in de oudere en meest betrouwbare handschriften. De uitleg in dit Bijbelgedeelte laat zelf al zien dat het een niet-gerechtigde latere toevoeging is.

De Heere maakt dus aanspraak op onze lichamen, omdat Hij ons voor een prijs gekocht heeft en Hij wil onze lichamen hebben als werktuigen om Hemzelf zichtbaar te maken in deze wereld. Na de complete uitleg over de verlossing in de brief aan de Romeinen zegt de apostel dan ook: 'Ik vermaan u dan, broeders, door de ontfermingen van God, dat u *uw lichamen stelt tot een levende offerande*, heilig, voor God welbehaaglijk, [dat is] uw redelijke dienst' (Rom. 12:1).

Wat een eer is dat voor ons dat Hij onze lichamen – die eens de werktuigen van de satan waren – wil maken tot de middelen om Hemzelf tentoon te spreiden, zodat God wordt verheerlijkt! De satan had geen idee wat hij deed, toen hij de Joden ertoe aanzette om Christus ter dood te laten brengen. Hij slaagde erin om Hem uit te werpen van deze aarde, maar wat is het gevolg geweest? Het gevolg is dat er nu duizenden volgelingen van Christus zijn van wie het de enige taak is om Zijn beeld te weerspiegelen! Zij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus om in het lichaam, opdat ook het leven van de Heere Jezus in hun lichaam openbaar wordt (2 Kor. 4:10).

In hoeverre voldoen wij persoonlijk aan deze verantwoordelijkheid? Wij hebben die verantwoordelijkheid *allemaal*. Tegelijkertijd moeten we daarin ons falen belijden. *Maar toch mogen we op Hem vertrouwen. Hij wil ons genade en kracht geven.* Dan kunnen we onszelf volledig voor God stellen als uit de doden levend geworden en onze leden voor God beschikbaar stellen tot werktuigen van de gerechtigheid (Rom. 6:13).

De apostel Paulus leert ook dat wij, nu wij verlost zijn, ons moeten onttrekken aan iedere autoriteit die in strijd is met die van Christus. 'U bent voor een prijs gekocht; wordt geen slaven van mensen'. Het hoeft niet gezegd te worden dat hij niet bedoelt dat wij geen ondergeschikte van een baas op deze aarde zouden zijn. Hij heeft juist door de Heilige Geest specifieke voorschriften gegeven aan mensen die deze positie innemen. Maar wat hij hier

weergeeft, is de oppermacht, de alleenheerschappij van Christus. Hij heeft ons voor een prijs gekocht en daarom zijn we helemaal van Hem, wat onze aardse situatie ook precies is. 'Want de slaaf die in [de] Heere geroepen is, is een vrijgelatene van [de] Heere; evenzo is ook de vrije die geroepen is, een slaaf van Christus. U bent voor een prijs gekocht; wordt geen slaven van mensen' (1 Kor. 7:22-23). In een andere brief herinnert Paulus de slaven aan dezelfde waarheid, dat zij de Heere dienen (Kol. 3:24).

Wat onze positie dus ook is, wij mogen nooit vergeten dat wij Christus toebehoren, dat Hij ons gekocht heeft met Zijn eigen bloed. Ons oog moet dus altijd op Hem gericht zijn, want Hij is onze Heere en wij dienen Hem.

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Onze Toevlucht en Sterkte

'God is ons een toevlucht en sterkte [hsv: vesting]; Hij is in hoge mate een hulp gebleken in benauwdheden' (Ps. 46:2).

Profetisch gezien verwijst deze prachtige psalm naar de tijd dat het trouwe overblijfsel van Israël opgesloten zit in Jeruzalem, terwijl de legers van de volken rondom Jeruzalem woeden om hen volkomen uit te roeien (zie Zach. 12:2,12-14). Wanneer er geen uitweg meer is, maar God hen beschermt, zullen de trouwe Joden uitroepen: 'God is onze toevlucht en sterkte'. Dit is ook voor ons vandaag een les! Omstandigheden kunnen zo benauwend zijn dat we van niemand enige hulp te verwachten hebben. Het lijkt juist wel of alles bedoeld is om ons kwaad te doen. Toch is er Iemand Die er altijd voor ons is. Het geloof kijkt omhoog en roept uit: 'God is ons een toevlucht!' Er is altijd een uitweg (1 Kor. 10:13), omdat God onze toevlucht is. Zijn wegen met ons kunnen we niet verklaren, maar het geloof aanvaardt Zijn voor-

zienigheid in alle omstandigheden. Hij is een God van liefde en Zijn ogen rusten altijd op de rechtvaardigen (Ps. 34:16).

God is niet alleen onze toevlucht, Hij is ook onze sterkte. Soms geven gelovigen het op omdat ze geen kracht meer hebben om voort te gaan in hun geloofswandel. Ze zoeken versterking in aardse en wereldse genoegens. Hoeveel verdriet is er vandaag de dag in de wereld omdat er zelfs geen kracht is om trouw te zijn aan elkaar. **Maar voor de gelovige is dezelfde God Die onze toevlucht is, ook de God Die onze sterkte is.** Het geloof weet dat Zijn wegen met ons volmaakt zijn; onze hemelse Vader maakt nooit fouten. Laten wij onze zwakke handen in Zijn almachtige hand leggen en instemmen met Hem Die de volmaakte Mens op aarde was: 'Ja, Vader, want zo is het Uw welbehagen geweest' (Matth. 11:26). Iedere dag Zijn wil aanvaarden in ons leven, zal tot gevolg hebben dat wij zeggen: 'God is ook mijn sterkte'.

Klaas Rot

Zelfoordeel

'Als wij echter onszelf oordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden ... met de wereld' (1 Kor. 11:31-32).

Als Christenen moeten we onszelf oordelen. Wat betekent dat? Dat betekent niet 'jezelf kruisigen' of 'slecht van jezelf spreken' en ook niet jezelf ophemelen door veel met jezelf bezig te zijn. Zelfoordeel betekent dat ik mijzelf zie in Gods licht en de Schrift toepas op mijn eigen situatie en persoon in de kracht van de Heilige Geest.

Drie psalmen van David geven hiervan een illustratie. Psalm 32 leert ons de eerste lessen van dit proces van zelfoordeel in Gods licht. Psalm 51 toont ons Davids diepergaande oefeningen van be-

rouw en veroordeling van de zonde. David gaat hierin door tot de wortel, de oorzaak. Daarna volgt een herstel van de gemeenschap met God. Psalm 139 is een gebed om bewaring voor het afwijken van God, maar tegelijkertijd veronderstelt deze psalm een zelfoordeel, als we hierbij aan God vragen om ons hierbij te helpen.

In 1 Korinthe 6 geeft Paulus een verklaring over de noodzaak om rechtszaken tussen gelovigen te verwerpen. Hij plaatst dergelijke rechtszaken tegen de achtergrond van de toekomstige tijd waarin de Christenen zelfs engelen zullen oordelen. Hoeveel te meer zouden zij dan nu onderlinge geschillen moeten kunnen oplossen?! Daarvoor is wel een gezond oordeel nodig. Kwaad dat openbaar komt, moet geoordeeld worden. Verder moeten alle gelovigen als onderdeel van het proces van groeien en volwassen worden, zelfoordeel bezitten om een geestelijke gezindheid te bevorderen, onder de leiding van de Heilige Geest. Dan zullen we in staat zijn om alle dingen te onderscheiden in het juiste, Bijbelse licht. Dit alles – en nog meer – hebben we nodig om te kunnen deelnemen aan het avondmaal van de Heere, want uiteindelijk gaat het gedeelte in 1 Korinthe daarover. Laten we er niet lichtzinnig mee omgaan en er anderzijds zorg voor dragen dat ons leven zó is dat we kúnnen deelnemen.

Alfred E. Bouter

**'Ik zei: Ik zal mijn overtredingen
belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn
ongerechtigheid, mijn zonde'**

(Ps. 32:5b)

Overzicht over de Brief aan de Galaten

Schrijver, ontvangers en ontstaanstijd van de brief

Als schrijver wordt al aan het begin van deze brief Paulus genoemd, die zijn naam in deze brief twee keer noemt (1:1; 5:2). De biografische details in Galaten 1:11-2:10 passen ook nauwkeurig en uitsluitend bij de apostel Paulus.

Bij Polycarpus (ong. 70-155 na Chr.) en Justinus de Martelaar (ong. 100-165) zijn elementen te vinden die aan deze brief zijn ontleend. Irenaeus (ong. 140-202), Clemens van Alexandrië (ong. 150-215) en Tertullianus (ong. 160-220) citeren hem bij name.

De Galaten waren net zoals de Galliërs (de oorspronkelijke inwoners van Frankrijk) Kelten, die in de 3^e eeuw voor Christus Macedonië en het centrale deel van Klein-Azië (het tegenwoordige Turkije) hadden overspoeld. De steden Ancyra (nu Ankara), Pessinus en Tavium vormden er de centra van. In het jaar 25 voor Christus werd het gebied van de Galaten samengevoegd met de zuidelijkere streken Pisidië, Frygië en delen van Lykaonië, om zo de Romeinse provincie Galatië te vormen. Maar Galatië was dus oorspronkelijk alleen een kleiner, noordelijker gelegen streek.

Vanwege deze dubbele betekenis van de namen *Galaten* en *Galatië* is het voor ons vandaag moeilijk vast te stellen waar de brief van Paulus precies aan gericht was: was het de grotere, verder naar het zuiden reikende Romeinse provincie Galatië of betrof de brief het noordelijk gelegen oorspronkelijke vestigingsgebied van de Galaten?

Deze kaart toont de omvang van de Romeinse provincie
© Wikipedia

Omdat die vraag zeker wel invloed heeft op de vaststelling van het moment van schrijven van deze brief, willen we er kort op ingaan.

Eén mogelijkheid is dat deze brief gericht is aan de gemeenten in het *oorspronkelijke Galatië*, dat wil zeggen in het noorden van de Romeinse provincie. Dan moet Paulus daar tijdens zijn tweede zendingsreis geweest zijn (ong. 51-54 na Chr.), waarbij er mensen tot geloof in de Heere Jezus zijn gekomen (Hand. 16:6). Een tweede bezoek moet dan tijdens zijn derde reis hebben plaatsgevonden (Hand. 18:23). De brief zou dan op z'n vroegst tijdens die derde reis zijn ontstaan. Naar de overtuiging van onderzoekers die uitgaan van deze 'Noord-Galatië-gedachte', is de brief geschreven tijdens zijn driejarige verblijf in Efeze.

Naar een andere overtuiging moeten we onder Galatië de grotere *Romeinse provincie Galatië* verstaan. In dat geval zouden ook plaatsen als Iconium, Lystra, Derbe en Antiochië in Pisidië hier toe behoren; Paulus bezocht die plaatsen al tijdens zijn eerste zendingsreis (ong. 46-49 na Chr.) onder begeleiding van Barnabas (Hand. 13-14). Ook op zijn tweede reis zou Paulus dan eerst in dit gebied zijn geweest (Hand. 15:40-16:5). De brief aan de Galaten zou in dit geval wezenlijk vroeger zijn geschreven, dat wil zeggen rond 51 na Chr. in Antiochië, *voor* hij aan de tweede reis begon, of *tijdens* deze reis in Korinthe, waar Paulus 18 maand verbleef (rond 52 na Chr).

De kaart hierboven duidt de 4 genoemde streken aan (waaronder het oorspronkelijk, noordelijk gelegen Galatië) die werden samengevoegd tot die Romeinse provincie Galatië.
© Wikipedia

Aanleiding en thema van de Brief

De brief aan de Galaten is de enige brief van de apostel Paulus die nadrukkelijk aan meerdere gemeenten is gericht. Al deze gemeenten bestonden hoofdzakelijk uit vroegere heidenen (Gal. 4:8; 5:2-3; 6:12), die onder invloed waren gekomen van judaïserende leraren: leraren die hun het jodendom wilden bijbrengen en hun een ander evangelie wilden brengen dan dat wat de apostel hun had gepredikt (1:6-9; 5:10,12). Weliswaar wilden die valse leraren hun het geloof in Christus niet afnemen, maar ze vertelden hun dat ze *door dit geloof alleen* niet konden worden gered. Door Gods belofte was volgens hen het erfdeel beloofd aan het nageslacht van Abraham. Wanneer de volken dit erfdeel wilden verkrijgen, dan moesten zij zich volgens hen aansluiten bij het volk Israël, dat immers van Abraham afstamde. Dit hield in: ze moesten zich laten besnijden en de wet van de Sinaï houden.

De Galaten hebben deze leraren van de wet wellicht eerst voorgelaten dat Paulus hun er niets over had verteld dat ze de wet moesten houden. Daarom konden deze leraren alleen succesvol worden als het hun zou lukken ook het apostolische gezag van Paulus te ondermijnen. Met dat doel beweerden zij dan ook dat de apostelen die door de Heere Jezus tijdens Zijn leven op aarde waren geroepen, de 'steunpilaren' (2:9) van het Christendom waren en dat hun gezag uitging boven elk ander gezag.

Deze apostelen hielden volgens hen echter wél vast aan de wet en stemden derhalve niet in met het Evangelie van Paulus, dat

vrij was van de wet. Als Paulus niet van de Galaten had geëist dat zij de wet moesten houden, dan was dat alleen maar om hun geloofsweg gemakkelijker te maken. In werkelijkheid echter had Paulus de Galaten daardoor volgens hen bedrogen ten aanzien van hun redding en daarmee bewezen hun vijand te zijn (4:16).

Door deze geniepige werkwijze was het de jудаïsten inderdaad gelukt om indruk te maken op de Galaten en hen in verwarring te brengen. Hun vertrouwen in Paulus was aan het wankelen gebracht; ze waren er al mee begonnen de wet te houden en overwogen serieus zich te laten besnijden (4:10; 5:2-12). Enkel schijnen echter tegenstand te hebben geboden, wellicht op zó'n manier dat er een hevige strijd was losgebarsten in de gemeenten (5:15).

Zo stond het er dus voor bij de Galaten, toen Paulus hoorde van deze ontwikkelingen. Dit bericht raakte hem dusdanig dat hij bang was dat zijn hele werk voor de Heere in deze streek tevergeefs zou zijn geweest (4:11). De brief die hij daarop onder de leiding en inspiratie van Gods Geest aan de Galaten schreef, is de ernstigste, scherpste en meest strijdbare brief die ooit uit zijn hand is voortgekomen.

De brief bevat geen enkel woord van lof of dank zoals de overige brieven, maar begint na de begroeting meteen met 'ik verwonder mij' en eindigt voorafgaand aan de afsluitende groet met 'laat niemand mij voortaan nog lastig vallen' (Telos: Overigens, laat niemand mij lastig vallen), zie 1:6 en 6:17. Toch is hij vol liefde voor zijn kinderen in het geloof (4:19), die hij telkens opnieuw aanspreekt als zijn 'broeders' (zie 1:11; 3:15; 4:12,28,31; 5:11,13; 6:1,18).

Het onderwerp van de brief aan de Galaten is de verhouding van de Christen tot de wet van de Sinaï. Tussen de inleiding en de afsluiting vinden we in deze brief **drie hoofddelen**:

- 1. Het historische deel (1:6-2:21)**, waarin de apostel aan de Galaten de oorsprong verklaart van het door hem verkondigde Evangelie, zijn roeping en zijn verhouding tot de broeders in Jeruzalem en tot Petrus.
- 2. Het onderwijzende deel (3:1-4:31)**, dat het verschil uitzet tussen de gerechtigheid uit het geloof en de gerechtigheid die uit de wet is, en ook de betekenis van de wet.
- 3. Het vermanende deel (5:1-6:16)**, dat zich bezighoudt met het praktische leven en de uitwerkingen van het nieuwe leven.

Voor Maarten Luther is de brief aan de Galaten met zijn uiteenzetting over de rechtvaardiging uit geloof zonder werken (een uitleg die heel dicht staat bij de uitleg in de brief aan de Romeinen) een heel belangrijk oriëntatiepunt in zijn leven en dienst geweest.

Ook vandaag de dag heeft de brief aan de Galaten niets ingeboet aan actualiteit, nu formalisme, ritualisme en 'goede werken' in grote delen van de Christenheid het geloof in het verlossingswerk van Christus aan het kruis, de wandel door de Geest en de werken van het geloof hebben vervangen of ten minste worden gezien als een aanvullende noodzaak.

Overzicht en indeling van de brief

1: Galaten 1-2: historisch deel

Gal. 1: Evangelie en roeping van Paulus:

- Groet en inleiding, 1-5
- Geen ander Evangelie, 6-10
- Geen Evangelie van mensen, 11-12
- Ontwikkeling van Paulus, 13-24

Gal. 2: Verhouding van Paulus tot de andere apostelen:

- Paulus en de broeders in Jeruzalem, 1-10
- Paulus en Kefas (Petrus) in Antiochië 11-21.
  - Vs. 21: *'Als de gerechtigheid door [de] wet is, dan is Christus zonder reden gestorven'.*

2: Galaten 3-4: onderwijzend deel

Gal. 3: Geloof en wet:

De onverstandige Galaten, 1-5

Abraham als voorbeeld van het geloof, 6-9

De wet bewerkt vloek, 10-14

Vs. 13: *'Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden'.*

Het verbond met Abraham is hoger dan de wet, 15-18

De ware betekenis van de wet, 19-22

Vs. 19: *'Waartoe dan de wet? Ter wille van de overtredingen werd zij er bijgevoegd'.*

De wet als tuchtmeester/opvoeder, 23-26

Zij die in Christus geloven zijn de ware nakomelingen en erfgenamen van Abraham, 27-29

Gal. 4: Zoonschap en knechtschap:

Onmondigen onder de wet, 1-5a

Vs. 4-5: *'Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon, geboren uit een vrouw, geboren onder [de] wet, opdat Hij hen die onder [de] wet waren, zou vrijkopen'.*

Zonen van God door Christus, 5b-7

Vs. 6: *'En omdat u zonen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon in onze harten uitgezonden, Die roept: Abba, Vader!'*

Eens afgodendienaars, nu onder de wet? 8-11

De zwakheid van Paulus en de vreugde van de Galaten, 12-15

De grote zorg van Paulus, 16-20

Herinnering aan Ismaël (wet) en Izaäk (genade), 21-31

3: Galaten 5-6: vermanend deel

Gal. 5: Vrijheid van Christus en wandel in de Geest:

Uit de genade gevallen? 1-6

Verkeerde invloeden, 7-12

Vrijheid en liefde, 13-15

Wandel in de Geest, 16-18

Vs. 18: *'Maar als u door de Geest geleid wordt, dan bent u niet onder [de] wet'.*

De werken van het vlees, 19-21

De vrucht van de Geest, 22-23

Nogmaals: wandel door de Geest, 24-26

Gal. 6: Praktische consequenties:

Het terechtbrengen bij een misstap, 1-5

Vs. 2: *'Draag elkaars lasten en zo zult u de wet van Christus vervullen [of: vervult zo]'.*

Goeddoen, 6-10

Terugblik, 11-16

Vs 14: *'Maar ik wil volstrekt niet roemen dan alleen in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld'.*

Afsluiting, 17-18

A. Remmers

Achter wind aanjagen

'Verder zag ik van al het zwoegen en alle bekwaamheid bij het werk, dat het iemand afgunst oplevert van zijn naaste. Ook dat is vluchtig en najagen van wind' (Pred. 4:4).

Volgens 1 Koningen 10:23 was koning Salomo de meest wijze koning op aarde. Uit wat hij schreef, zien we dat hij ook een scherpe opmerker was van de menselijke natuur, dat hij tegelijk

een dichter, een kunstenaar, een filosoof en een staatsman was. Toch overtreft Christus hem in alle dingen, zo veel meer dan de hemel hoger is dan de aarde.

In het hierboven genoemde vers probeert Salomo uit te vinden waarom de mensen handelen zoals zij doen en hij komt tot de conclusie dat afgunst het meest elementaire motief is van het menselijke hart. Dit komt ook overeen met wat het Nieuwe Testament zegt, bijvoorbeeld in 1 Johannes 2:16, dat de 'de hoogmoed van het leven' niet uit de Vader is, maar uit de wereld. De enige Mens in Wiens hart die hoogmoed van het leven niet gevonden werd, was Christus, de Zoon des mensen.

Als we eerlijk willen zijn ten opzichte van onszelf, dan zullen we moeten toegeven dat de gewoonte om onszelf met anderen te vergelijken zo diep in ons geworteld is dat dit een deel van onze menselijke natuur is. En als we nog dieper graven, dan zullen we ook moeten toegeven dat we dit doen in de hoop dat we beter zullen zijn dan onze buurman. Wij noemen dit 'ambitie', een woord dat een beetje gunstiger klinkt dan 'jaloezie'. Maar in ieder geval noemt God dit, door de mond van Salomo, vluchtig en najagen van wind.

Een broeder die een uitverkoren werktuig mocht zijn in Gods hand om voor miljoenen tot een zegen te zijn, zei eens: 'O, hoe heerlijk is het om niets te zijn!' en ook: 'Als er een engel zou komen om ons een mens aan te wijzen in wie de liefde van God ook werkelijk volmaakt geworden was, dan is dit waarschijnlijk een eenvoudige, onbekende en ongeziene heilige, die mogelijk zelfs niet eens begaafd is, maar die wel geheel in beslag genomen wordt door de liefde van Christus'.

E. Gast

Vóór de winter

'Beijver u om vóór de winter te komen' (2 Tim. 4:21).

Eerder in dit hoofdstuk had de apostel Paulus Timotheüs aangespoord zijn best te doen om spoedig te komen (vs. 9). Paulus wilde dat zijn geestelijke kind een werkelijke overwinnaar zou zijn, die tegen de stroom in zou gaan en naar hem in Rome zou komen. Maar er waren belemmeringen die vermeden moesten worden.

De winter is een seizoen met grote problemen, zoals Paulus wist vanwege zijn ervaring in Handelingen 27. Hij moedigde zijn geestelijke zoon aan om op God te vertrouwen en zich tot het uiterste in te spannen. Paulus wilde dat hij een overwinnaar zou zijn en *voor de winter* zou komen, voordat het reizen niet meer mogelijk zou zijn. Paulus had de hulp van Timotheüs nodig om te overleven in de zware omstandigheden waarin hij zich bevond, zoals beschreven in dit hoofdstuk.

Bovendien vroeg Paulus Timotheüs zijn groeten over te brengen aan Prisca en Aquila en aan het huis van Onesiforus (vs. 19). Dit toegewijde echtpaar had door de jaren heen met Paulus samengewerkt en het feit dat ze genoemd worden samen met het huis van Onesiforus, lijkt erop te wijzen dat dit huishouden, of ten minste de meeste mensen ervan, niet hoorden bij degenen die Paulus hadden verlaten. Paulus bidt dan ook om barmhartigheid voor het huis van Onesiforus met het oog op 'die dag' (2 Tim. 1:16,18), wanneer iedereen geopenbaard zal worden voor de rechterstoel van Christus (2 Kor. 5:10).

Voor gelovigen is de rechterstoel van Christus niet iets om bang voor te zijn, maar juist iets om naar uit te zien. [Gedurende deze zitting zal de Heere het leven van iedere gelovige openbaren en laten zien hoe Hij over elk detail ervan denkt.](#) Hij zal dat doen met alle opnieuw geboren Christenen, zodat van dat moment af ieder van hen dezelfde gedachten over alles in zijn of haar leven zal hebben als de Heere. Op deze manier zal er volmaakte harmonie zijn tussen iedere gelovige en de Heere en kunnen wij de eeuwige gelukzaligheid met Hem delen. Na de rechterstoel zal de Heere terugkomen naar deze wereld om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen (2 Thess. 1:10).

A.E. Bouter

Ik geloof...

'Het woord is betrouwbaar en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars te behouden' (1 Tim. 1:15).

Professor Howard A. Kelly (1858-1943) behoorde tot de vooraanstaande gynaecologen van zijn tijd en wisselde met veel andere wetenschappers van gedachten over de meest uiteenlopende vragen. Kelly was in een Christelijk gezin opgegroeid, maar als jonge man door de Bijbelkritiek erg onzeker geworden. Op zekere dag besloot hij om zelf de Bijbel grondig te gaan bestuderen. Later legde hij in het openbaar getuigenis van zijn geloof af.

Hier is een ingekorte versie:

Ik geloof dat de Bijbel het geïnspireerde Woord van God is – geïnspireerd in een heel andere betekenis dan het een of ander menselijk boek.

Ik geloof dat Jezus Christus Gods Zoon is, zonder een mens als vader, maar verwekt door de Heilige Geest en geboren uit de maagd Maria.

Ik geloof dat alle mensen zonder uitzondering zondaars zijn, dat ze van God vervreemd zijn en volledig verloren en dat ze zichzelf niet kunnen redden.

Ik geloof dat Gods Zoon op aarde gekomen is en aan het kruis Zijn bloed tot verzoening voor de zonden en als losgeld voor ons gegeven heeft.

Ik geloof dat ieder die Jezus Christus als zijn Redder aanneemt, opnieuw geboren is en nieuwe voorrechten, beweegredenen en doelen heeft.

Ik geloof dat de Bijbel Gods Woord is. Wanneer ik het dagelijks als voedsel in me opneem, openbaart het verkeerde neigingen in mij en helpt het mij om deze te corrigeren, om mijn gedachten en neigingen te zuiveren en mij zuivere verlangens te geven. Het leert mij God en Zijn wil te erkennen. – Ja, Gods Woord is daadwerkelijk voedsel voor de geest.

Uit: Folge mir nach

Voetwassing – een illustratie

Praktisch dienstbaar zijn

De voetwassing in Johannes 13 laat ons zien hoe belangrijk het is dat we elkaar de voeten wassen en niet de oren. Wij zijn van nature allemaal hetzelfde: wat willen we graag dat die ander het maar eens moet horen! In plaats van hem ons hart te laten voelen, willen we hem o zo graag de wacht aanzeggen.

Ik wil jullie een handvat meegeven. Iemand heeft mij eens verteld over een koffertje waarin de basisuitrusting zit om een herder te zijn, om een dienst aan je broeder of zuster te bewijzen, een koffertje als een handvat voor de dienst aan elkaar.

Weet je wat er in dat koffertje voor broederlijke zorg zit?

- een klerhanger,
- een bekken, een teiltje, een wasteiltje,
- een thermosfles
- en een handdoek.

Dat koffertje mogen we allemaal meenemen. Om onze broeder of zuster de *oren* te ...? Nee, om hem of haar de *voeten* te was-sen! Wat betekent dat knaapje, die **kleerhanger**? Trek je eigen kleding uit en hang die maar op! Doe die kleding maar weg, want het gaat niet om jou, er draait niets om jou. Er is er maar Eén Die volmaakt is en we weten het wel: dat is de Heere Jezus.

In Lukas 15 lezen we dat de zogenoemde 'verloren zoon' nieuwe kleren kreeg. Jesaja 61 vertelt ons dat we zijn bekleed met de kleren van het heil, van de behoudenis. Wij moeten onze *eigen* kleding afleggen, want het gaat niet om u of om mij; het gaat om Hém. En het is ook niet de bedoeling dat wij het die ander maar

eventjes helder zeggen. Je hangt je eigen kleding aan die kledinghaak, helemaal weg, want 'ik ben met Christus gekruisigd!' En toch leef ik en mag nu iets van de Heere Jezus laten zien.

En dan bind je je die doek om. De Heere Jezus stond daar in Zijn onderkleding. Hij had Zijn kleding afgelegd en nam de dienst van een slaaf op Zich. En nu bind ook *jij* die doek om en je pakt het bekken, het **teiltje**, gewoon eenvoudig een teiltje en giet daar dat water in, uit die thermosfles.

Waarom een **thermosfles**? Als je er ijsblokjes in doet, wat zou die broeder of die zuster dan doen met die voeten die hij of zij uitsteekt om ze erin te dompelen? Ja, die schrikt er natuurlijk van en trekt de voeten snel terug: ik wil mijn voeten niet gewassen hebben in ijswater! Of je giet er heet water in, een graad of zeventig. Wat zou er dan gebeuren?! Het is te warm, de voeten verbranden. Dus snel trekt hij of zij de voeten terug.

Dat wassen met heet water is precies dat wat er plaatsvindt als je oververhit bent en je wilt het je broeder of zuster weleens vertellen! Bedenk ook wat er plaatsvindt als je ijskoud bent en je het je broeder of zuster weleens wilt vertellen. Ook *dán* trekken ze de voeten terug!

Hoeveel graden zou dat water uit de thermosfles moeten zijn om de voeten van je broeder of zuster te wassen? Hoeveel graden? Zevenendertig graden, broeders en zusters: zevenendertig graden! Weet je waarom zevenendertig graden? Pak maar een thermometer en neem uw temperatuur op: ongeveer zevenendertig graden. Dat is de temperatuur van je lichaam, van je hart! De dienst die je wilt doen, komt uit je hart. En dat mag die broeder of zuster wel voelen. Niet horen – nee, voelen! Je medegelovige wil zo graag voelen dat je van hem of haar houdt.

Zevenendertig graden: het komt uit je hart, waar de Heere Jezus de eerste plaats heeft. Dat water komt bij de Heere Jezus vandaan. Dat willen we toch allemaal? We willen toch allemaal iets van de Heere Jezus laten zien?

Ja, daar hebben we onze monden vol van... Maar intussen wassen we elkaar zó graag de oren. We laten het wel horen, maar wat moeten we voortaan maar liever doen? We moeten het onze broeder en zuster laten *voelen* dat we van hen houden, want Wie doet dat ook? Dat doet de Heere Jezus, onze Heere en Heiland.

Terug naar dat koffertje, zodat we dat niet meer vergeten. Die **kleerhanger** (het knaapje): het gaat niet om jou, weg met je eigen kleren, je eigen eer en belang!

Het **wasbekken of teiltje**: je hebt het van Hem geleerd hoe je de ander de voeten mag wassen. En het water dat je gebruikt uit die '**thermosfles**', komt bij de Heere vandaan. Dus kan dat nooit verkeerd zijn, broeders en zusters, *nooit!*

Het is het ware Woord van God. Dat is altijd zevenendertig graden: het komt bij Hem vandaan, uit Zijn hart. We hebben het toch van Hem geleerd? We willen toch iets van **Hem** laten zien, laten voelen, laten merken? Als ons hart vervuld is met Hem, dan kunnen wij iets betekenen voor de ander; dan kunnen wij een dienst doen aan onze broeders en zusters, namelijk: hun voeten wassen.

En je weet zelf wel, voeten die kunnen wel eens niet zo lekker ruiken; zo'n dienst gaat niet altijd over rozen. Maar jij wilt die dienst tóch vanuit je **hart** verrichten naar je broeder en zuster. Waarom? Omdat je hem misschien... niet zo lief hebt? Daar gaat het toch niet om?! Als je de

ander niet van harte liefhebt, moet je nooit naar je broeder of zuster toe gaan.

Dan moet je eerst zelf weer naar de Heere gaan. De Heere wil jou dan graag leren wat het is om voeten te wassen, want dan heb je intussen zelf van Hem geleerd wat het betekent om gecorrigeerd te worden. Die les heb je dan zelf gekregen, van wie? Van de Heere! En Wie was de Nederigste? Dat was de Heere Jezus!

En zo mogen wij in de nederige positie zijn door te knielen, want die voeten zitten niet bij je hoofd, daar zitten de oren. Maar die voeten zitten daar beneden. Om die te bereiken, móet je je wel buigen. Wil jij je buigen voor je broeder en zuster, om hem of haar een dienst te bewijzen? En niet alleen door ze te wassen, maar ook nog eens door ze dienstbaar en liefdevol af te drogen met die **handdoek**? Misschien zeg je wel: *ja maar, moet ik echt zó ver gaan?*

Als we op de Heere Jezus willen lijken en in Zijn gezindheid dienstbaar en behulpzaam willen zijn naar onze medegelovigen toe, laten we er dan voor zorgen dat we zevenendertig graden zijn! Zorg daarom dat je veel in de nabijheid van de Heere Jezus verblijft. Dan zullen wij allemaal vanzelf zevenendertig graden worden: de temperatuur van Zijn hart. Dan gaat het niet meer om mij, om jou, maar dan gaat het alleen nog om onze Heere en Heiland, Die de Liefde is.

Dus vergeet het niet, dat koffertje, als we ergens naartoe gaan. Een kleeerhanger, een bekken, een thermosfles met water van zevenendertig graden en een handdoek.

N.a.v. een bijdrage door Theo den Besten
(Grote Vergadering Sinderen 2022)

Door de grote verdrukking?

Vraag:

Wie zullen het lijden van de grote verdrukking doormaken?

Antwoord:

Het vreselijke karakter van de toekomstige periode van verdrukking wordt ernstig en duidelijk uitgedrukt in Markus 13:19. 'Die dagen zullen zulk een verdrukking zijn, als er niet geweest is van het begin van de schepping die God geschapen heeft tot nu toe, en niet meer zijn zal'. De duur ervan wordt beperkt tot drieën-half jaar, aan het eind waarvan de Zoon des mensen komen zal (Openb. 13; Matth. 24:15,30).

De belangrijkste Schriftplaatsen die van deze periode van ongelijke verdrukking spreken zijn:

1. Jeremia 30:7. Hier wordt het de 'benauwdheid voor Jakob' genoemd.
2. Daniël 12:1. We zien hier dat de Joden, het volk van Daniël, zich in de verdrukking bevinden.
3. Mattheüs 24:15; Markus 13:19. In deze nieuwtestamentische verwijzingen naar de toekomstige verdrukking verwijst onze Heere naar Daniël 12:1,11. Hij spreekt van de discipelen in de verdrukking en zegt dat ze moeten bidden dat hun vlucht niet plaatsvindt in de winter of op een sabbat. Verder zegt Hij dat de bergen van Judea een veilige schuilplaats voor hen zullen vormen en Hij dringt erop aan onmiddellijk te vluchten voordat de storm losbarst. Dit alles laat duidelijk genoeg zien dat alleen personen in joodse omstandigheden deze verdrukking zullen doormaken. Dat behalve joden ook anderen zullen lijden is waar. De verdrukking zal in Jeruzalem fel en

onstuimig woeden; daar zal de vurige oven van benauwdheid 'zeven maal heter gestookt zijn'. Maar de verdrukking zal zich uitbreiden totdat de hele aarde eronder valt (Openb. 7:9-17).

4. Openbaring 7:14. Het is duidelijk dat deze niet-joden die uit de grote verdrukking komen in tegenstelling staan tot de hemelse heiligen, want één van de oudsten spreekt van de ontelbare menigte van hen die uit de grote verdrukking komen en hij beschouwt hen als een andere groep dan zichzelf (vs. 14). Geen enkel deel van de Gemeente zal door de grote verdrukking gaan. Er is een heel duidelijke tekst die hen ervan ontheft: 'Omdat u het woord van Mijn volharding bewaard hebt, zal Ik ook u bewaren voor [niet: in] het uur van de verzoeking [of beproeving], die over het hele aardrijk komen zal, om te verzoeken die op de aarde wonen' (Openb. 3:10). De belofte is niet dat ze door het uur van de verzoeking heen bewaard zullen blijven, zoals Noach in de ark, maar voor dit uur, zoals Henoeh voor de zondvloed. Joden en niet-Joden zullen dus dit uur van ongeëvenaarde verdrukking meemaken, maar de Gemeente niet.

Walter Scott

Een oproep tot nederigheid en gebed

Wat mij al een tijd bijzonder bezighoudt en diep heeft getroffen als het gaat om de toestand van de Gemeente van God, van het lichaam van Christus, is het welzijn van de geliefde lammeren en schapen van Zijn kudde. En dan denk ik zowel aan hen die onder verschillende benamingen en in verschillende gemeenschappen van de Christenheid verstrooid zijn, als aan hen die belijden

vergaderd te zijn tot de kostbare Naam van de Heere Jezus. De zwakke openbaring die men overal onder Gods kinderen waarneemt, de geringe vrucht bij de verkondiging van het evangelie, de weinige geestelijke kracht die wij als geheel maar ook persoonlijk aan de dag leggen in het getuigenis voor Christus, bovendien nog de gedachte aan de ontzettende vooruitgang van het ongeloof, aan de toenemende invloed van het bijgeloof – al deze dingen brengen mij ertoe mij diep voor Hem neer te buigen en brengen mij tot diepe verootmoediging.

Dienstknechten van de Heere die dit lezen, nodig ik uit er gehoor aan te geven, **om zich persoonlijk en gemeenschappelijk voor de Heere te verootmoedigen en de eigen toestand te overwegen met gebed, smeking en voorbedding**. Over de tijd, de plaats of manier, wanneer, waar en hoe dit moet gebeuren, wil ik niet spreken. Mijn bedoeling is alleen, voor zover het mij mogelijk is, om de Gemeente van Christus tot een dieper bewustzijn te brengen van dat wat zo dringend nodig is. Als dit doel bereikt is, zal de Heilige Geest ook verder leiden en ons duidelijk maken wat de beste en juiste manier is waarop deze verootmoediging en deze gemeenschappelijke gebeden gebeuren moeten. In het vaste vertrouwen op onze Heere, Die zo vol genade is, zou ik graag iedere lezer die Hem toebehoort, door deze woorden ernstig willen vragen toch tot God te roepen.

Voor alle leden van het ene lichaam van Christus wens ik dat de Heilige Geest in hun harten en geweten mag werken en hen echt mag opwekken om hun plaats in te nemen aan de tafel van de Heere en de dingen los te laten waardoor zij vastgehouden worden. Dat ze toch met een eenvoudig oog en een gewillig hart het Woord van God onderzoeken en dan alles prijsgeven en verlaten wat niet voor Hem kan bestaan,

om hun ware plaats 'binnen het voorhangsel' maar ook 'buiten de legerplaats' te leren kennen en in te nemen en zich te verblijden in de gezegende hoop op de komst van de Heere.

Voor alle plaatselijke gemeenten van de Heere over de hele aarde is het mijn wens dat zij bevrijd mogen worden van iedere hinderpaal en struikelblok en van iedere wortel van bitterheid, **dat zij in wederzijds vertrouwen, in echte broederliefde en gemeenschap van de Geest, samen verbonden mogen zijn**, dat onze bijeenkomsten door eenvoud, frisheid en door geestelijke kracht gekenmerkt mogen zijn en de dienst van het Woord met de zalving van de Geest uitgeoefend wordt en daardoor de Heere welbehaaglijk mag zijn, dat alle eigenwillige werkzaamheid, elke openbaring van het vlees, elk spreken dat niet tot opbouw van de gelovigen dient, mag verdwijnen.

In het bijzonder wens ik ook dat allen een helder begrip en ernstig bewustzijn hebben of ontvangen van dat wat ons eigenlijk samen heeft gebracht en ons aan elkaar verbindt. Moge het zo zijn dat op iedere dag van de Heere aan Zijn tafel aan alle dingen toch steeds de plaats gegeven wordt die *de Heere* eraan gegeven heeft en allen zich ervan bewust zijn dat wij samenkomen om 'brood te breken' om de dood van de Heere te verkondigen. Geve God dat dus niets dit kostbare en belangrijk doel naar de achtergrond mag dringen en dat niets de daarmee in verbinding staande aanbidding in geest en waarheid zal tegenhouden...

Het is mijn wens voor het werk van de Heere en Zijn arbeiders in ons land en daarbuiten, dat het Woord van de Heere verspreid mag worden en verheerlijkt wordt, vóórdát de deur van de genade gesloten wordt, dat het evangelie in al zijn kostbaarheid en voortreffelijkheid verkondigd wordt en dat de dienstknechten van de Heere bemoedigd en versterkt worden door de gedachte dat hoewel de Gemeente in haar geheel als getuige voor God op

aarde gefaald heeft, zij toch het evangelie aan iedere arme verloren zondaar bekend mogen maken en verkondigen wat God is voor iedereen die in het geloof tot Hem de toevlucht neemt.

Het is mijn wens dat de dienst in woord en geschrift helder, gezond en duidelijk mag zijn en dat allen die de Heere op welke manier dan ook dienen, maar door één ding geleid mogen worden, namelijk door het innerlijke verlangen om de Heere Jezus te verheerlijken in de opbouwning en bemoediging van de Zijnen, dat zij daarom zorgvuldig alle nutteloze vragen, eigen gedachten, haarkloverijen en woordenstrijd vermijden en afwijzen.

Het is mijn wens om te bidden voor alle gelovige gezinnen dat zij toch zó bestuurd worden dat zij 'de leer van God, onze Heiland, in alles versieren' (Titus 2:10), dat gelovige ouders zich van hun grote verantwoordelijkheid bewust zijn om hun kinderen van hun prilste jeugd af aan stipte en gewillige gehoorzaamheid te gewennen, dat in onze gezinnen liefde en vrede wonen, liefdevolle bezorgdheid voor elkaar, terwijl ieder lid het goede van allen zoekt, zodat de onbekeerden tot de Heere worden aangetrokken, de afgedwaalden terechtgewezen en zij die struikelen of wankelen, weer opgericht en versterkt worden.

Het is mijn wens om te bidden voor ons en voor alle gelovigen, dat de Heere het werk van Zijn genade in onze harten mag verlevendigen, zodat wij voortaan in nauwere gemeenschap met God wandelen, de Heere Jezus meer mogen leren kennen en genieten voor ons hart, Hem met grotere overgave van het hart als Zijn ware discipelen navolgen en met verlangen uitzien naar Zijn komst. Laten wij, geliefde broeders, wat deze dingen betreft dag en nacht tot God roepen en ook anderen opwekken hetzelfde te doen.

Uit een brief van C.H. Mackintosh

Bijzonder geschikt als dagboek!

Gods Woord voor elke dag

De serie 'Gods Woord voor elke dag' is bijzonder de moeite van het lezen waard. Het is een geloofsopbouwend dagboek en tegelijk een overdenking van de hele Bijbel van Genesis tot en met Openbaring.

De auteur, Jean Koechlin, gaat namelijk in vijf delen met u door de hele Bijbel. Op die wijze krijgt u als lezer het dagelijks nodige geestelijke voedsel uit het Woord van God.

Deel 1: Genesis – Jozua

Deel 2: Richteren – Esther

Deel 3: Job – Jeremia 13

Deel 4: Jeremia 14 – Lukas 15

Deel 5: Lukas 16 – Openbaring

U kunt deze delen afzonderlijk bij ons bestellen. Ze kosten dan per stuk **€ 9,95**.

De complete set in een opberghoes krijgt u voor **€ 42,95**.

Nadenkertje

Het noorderlicht

In aansluiting op een gezamenlijke middagmaaltijd na de dienst laat iemand indrukwekkende filmopnames zien van een vakantie in Noorwegen. Met een drone heeft hij het prachtige landschap, de fjorden, de schilderachtige vissersdorpjes en de ongerepte natuur op de Lofoten gefilmd. Ook het noorderlicht heeft hij gevangen in bewegend beeld. Bij het noorderlicht gaat het om elektrisch geladen deeltjes van de zonnwind, die door de polen van de aarde aangetrokken worden. Ze botsen dan op zuurstof- en stikstofatomen in de bovenste lagen van de aardatmosfeer en veranderen die in geladen ionen. Maar al na korte tijd keren de deeltjes door recombinatie weer terug naar hun oorspronkelijke toestand. Zo komt er elektromagnetische straling vrij en er wordt licht uitgestraald.

Toen ik dit fascinerende kleurenspeel op het doek zag, kwam het volgende Bijbelvers in mijn gedachten: *‘Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het koninkrijk van hun Vader’*. De ‘rechtvaardigen’ over wie Jezus Christus hier spreekt, zijn geen mensen die van nature beter zijn dan anderen. Het gaat ook niet om mensen die door religieuze ambtsdragers heilig verklaard werden. En al helemaal worden er geen mensen mee bedoeld die zichzelf voor rechtvaardig en beter dan anderen houden. ‘Stralen als de zon’ zullen veelmeer eenmaal die mensen die begrepen hebben dat zij niet voor God kunnen bestaan en daarom vergeving van hun schuld nodig hebben. **Zij zijn daarom Jezus als Redder en Heere tegengekomen en zijn daarover verblijd geweest.** Hun leven bezit straalkracht omdat zij Hem persoonlijk kennen en in Zijn nabijheid leven.

En het mooiste komt voor hen nog: het koninkrijk van hun Vader in de hemel. God Zelf verheugt Zich dan in de glans van Zijn kinderen, omdat Zijn eigen heerlijkheid gereflecteerd wordt.